

Tereza Dočkalová

***Státní podpora filmového průmyslu v ČR a její odraz na kvalitě české filmové výroby
v první dekádě 21. století:***

***Způsob udělování podpory Státním fondem pro podporu a rozvoj české kinematografie
v letech 2005-2009 a zhodnocení dosavadního vývoje státní podpory filmu.***

**Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta,
katedra filmových studií, 2015.**

Diplomantka Tereza Dočkalová si pro svou závěrečnou práci na KFS FF UK zvolila téma velmi mladé, ale již historické, protože legislativní změna, k níž došlo na počátku roku 2013, významně změnila praxi udílení podpory českému filmu i existenci samotného Fondu kinematografie.

Zvolené téma s sebou neslo především úskalí přístupu k potřebným informacím, jež zatím nejsou součástí archivních fondů, a zároveň lidé, kteří by mohli vědět více (mýním především úředníky Fondu), působí dosud většinou na profesně exponovaných místech a nelze očekávat, že by si našli čas na výzkum studentky bakalářského stupně. Původně se autorka chtěla zaměřit především na obsahovou a hodnotící analýzu české celovečerní produkce ve srovnání s politikou podpory Státní fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie. Brzy ale musela tento plán přehodnotit. Ukázalo se, že data, která by pro daný výzkum potřebovala, neexistují ani v archivu samotného Fondu či MK ČR, a proto se statečně pustila do základního výzkumu, jehož výsledkem je obsáhlý soupis podpořených filmových projektů z let 2005-2009.

Tereza Dočkalová postupuje od obecného ke konkrétnímu. Práci zahajuje přehledem legislativy a zdrojů financování fondu. Následují komentované přehledy příjmů a výdajů Fondu. Autorka mimo jiné konkrétně dokumentuje nestabilní finanční situaci Fondu (viz např. grafy na str. 42), ale dokládá také např. to, že ani v tzv. tučných letech nedokázal Fond hospodařit s vyrovnaným rozpočtem (rok 2007). V roce 2008 dokonce našla podstatnou početní chybu ve Výroční zprávě. V kontextu této kapitoly mám drobnou výhradu týkající se příjmů Fondu. Autorka (v tradici tradičního českého uvažování o filmu) podle mého názoru zbytečně zdůrazňuje ekonomicky pesimistickou situaci české kinodistribuce a naopak nedoceňuje příjmy z obchodování s filmy Fondu. Přitom kinodistribuce tvoří stabilní, ale ani ne 10% příspěvek, kdežto výkyvy z prodejích filmů byly ve sledovaném období velmi důležitým aspektem ovlivňujícím ekonomickou situaci Fondu.

V další části se autorka věnuje analýze shromážděných dat o podpořených filmových projektech z let 2005-2009, a to včetně kinodistribučních výsledků (data o prodejích do dalších médií opět chybí, také proto, že je velmi obtížné, ne-li nemožné, se k nim dostat). Dodejme, že data o výsledcích jsou v logice věci časově zpožděná (film vzniká většinou déle, než jeden kalendářní rok). Samostatné kapitoly jsou věnovány animované a dokumentární produkci, studentským filmům a žánrové kategorii filmů pro děti.

Zajímavá data získává Tereza Dočkalová také při křížovém srovnání dat, z nichž vyčte třeba to, kdo byli nejuspěšnější žadatelé z řad režisérů nebo produkčních společností, ale

také třeba, jaký byl ve sledovaném období hypotetický nejpodpořitelnější film. Data dále dokládají, k jakým reálným změnám došlo při personální výměně Rady Fondu a jak podporu projektů proměnily mimořádné dotace do rozpočtu Fondu v letech 2007 a 2008.

Pro nepřístupnost dat k dobovému filmovému průmyslu je velmi příznačná pasáž, věnovaná projektům, k nimž se nepodařilo dohledat informaci, zda byly dokončeny. V této souvislosti si dovolím vyslovit svou další výhradu k práci. Je mi líto, že autorka tváří v tvář tvrdým statistickým datům téměř rezignovala na možnost doplnění informací od respondentů z řad žadatelů, bývalých radních apod. Pamětnické informace mohli práci velmi zajímavě doplnit.

Diplomovou bakalářskou práci Terezy Dočkalové považuji za zajímavý pokus o reflexi české filmové politiky posledních let prostřednictvím analýzy statistických dat. Navrhuji ohodnotit práci známkou **velmi dobře**.

V Praze dne 5. září 2015

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized, cursive script that is difficult to decipher but appears to be the name of the reviewer.

Mgr. et MgA. Tereza Czesany Dvořáková, Ph. D.